

Nedeczky Zsolt diplomatervében nagyon „kerek” munkát ismerhettem meg, melyet igen körültekintő, alapos építészeti gondolkodás hívott életre. Mind az elkészült tervből, mind pedig a legfontosabb gondolatokat tartalmazó füzetkéből, maximális odafigyelés sugárzik, a helyszín keresése, elemzése éppúgy, mint a funkció pontos meghatározása elmélyült, elhivatott tervezői magatartásra utalnak. Nagy értéknek tartom, ahogyan a tervezési helyszín elemzése, a helyi adottságok, a lépték problémája egybeszővődik a funkció megismerésével, előképek, saját élmények vizsgálatával.

A tervezési helyszínt a valamikori gyógyfürdő közelségében, az esztergomi főút és a Duna között kialakult beépítési sáv egy üres telkében jelöli meg a tervező. A hely kiválasztásával önként vállalja azokat a kötöttségeket, sajátosságokat, melyek a meglévő faluképből eredeztethetők. Ilyen a keretes beépítés, az egyedi hangulatú mészkőfalakra tapadt tömegek játéka, valamint a környező épületek méretének kötöttségei. Már a telek kiválasztásából is jól látható, ahogyan a tervező nem egy mindenáron önkifejező, egyedi építészeti létrehozását tartja szem előtt, hanem az örökölt sajátosságokat, tapasztalatokat kívánja a mai kor funkcionális, esztétikai elvárásával összehangolni. Ennek talán legszebb példája a tervben, ahogyan a kiválasztott telket keretező falak, és a hozzá tapasztott tömegek, mint helyi sajátosság, megteremti a fürdő befelé forduló alaphangulatát, melyet a zárt, fedett nyitott és nyitott egységek összhangja tesz teljessé. Jól illeszkedik ehhez az oldott kompozíciós szerkesztési módhoz az épület anyaghasználata is, az épületegyüttest keretező mészkőfal tömörségét a könnyű fa illetve faszerkezetű nyílászárók jó arányban oldják.

Az épület működését tekintve jól elkülönül egymástól a részben terepszint alatti és a felszín feletti épületrész. Míg alul a fürdő üzemeltetéséhez szükséges funkciók kapnak helyet, addig felül a fedett-nyitott pihenők, medencék, a fürdő főfunkciói helyezkednek el. Míg a felső szintet oldott, sok közösségi területet tartalmazó szerkesztés jellemez, addig az alsó szint sokkal racionálisabb, a funkcionális igényekből következő nagyobb tömörség jellemzi. Kérdés számomra, hogy a két szint nem kívánna-e a jelenleginél több kapcsolódási pontot. Jóllehet, tudatos építészeti szándék hozta létre az öltözőszint karakterét, melyet a súlyos nyersbeton tömbök határoznak meg, mégis felmerül a kétely, hogy az építészeti szándék nem eredményez-e kissé sötét labirintust, melynek feloldását jelenthetnék az esetleges vizuális kapcsolódási pontok a felső szint oldott világával. A tervező lehetőséget biztosít a téli illetve nyári időszak eltérő használatára is, bravúrosan válik ketté a téli használatot lehetővé tevő alsó szint forgalma, a nyári időszak alapvetően szabadtéri felső szintű „strandforgalmától” úgy, hogy közben mind két útvonal ugyan azt a pénztárfülkét használja, megkönnyítve ezzel az épület gazdaságos üzemeltetését.

Az épület keretes beépítése egyedül a bejárati sarkon szakad meg. A sarok behúzásával egy kis teresedés jön létre, mely méltó helyzetet teremt a középületbe érkezéshez. Ehhez a gesztushoz képest némi hiányérzetet jelent számomra a bejárat, mely az alsó, „lábazati” szint része marad. Kár, hogy egy nagyobb belmagasságú előtérrel nem válik az épületegyüttes kiemelt pontjává, tovább erősítve ezzel a két szint vizuális kapcsolatát is.

A terv egyik szépsége annak tömegformája. Az enyhe hajlású tetők finoman adnak különböző karaktert az egyes épülettömegeknek. Általuk az épület egyszerre teljesíti a mai kor esztétikai elvárásait, miközben szépen illeszkedik a környék kialakult építészeti világába. Véleményem szerint a terv magas szintű kidolgozottsága, mind funkcionális, mind grafikai, mind szerkezeti végiggondoltsága egységes, egyszerűsége törekvő, érett gondolkodásra utal. A tervet elfogadásra javaslom.